

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1988 r.

w sprawie zasad wartościowania pracy w sferze budżetowej.

Na podstawie art. 33 pkt 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. z 1987 r. Nr 4, poz. 26 i Nr 33, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie ustala zasady wartościowania pracy w:

- 1) jednostkach i zakładach budżetowych, gospodarstwach pomocniczych oraz organizacjach społecznych dotowanych z budżetu lub funduszy celowych,
- 2) szkołach wyższych,
- 3) jednostkach organizacyjnych kultury i sztuki oraz kultury fizycznej i sportu, finansowanych na zasadach zakładów budżetowych, a także instytucjach artystycznych i filmowych, których zasady finansowania określają ustawy,
- 4) bankach,
- 5) zakładach ubezpieczeń majątkowych i osobowych, zwanych dalej „sferą budżetową”.

2. W zakładach pracy sfery budżetowej, podległych Ministrom: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, wartościowania pracy dokonuje się jedynie w stosunku do stanowisk pracy, na których są zatrudnieni pracownicy cywilni.

§ 2. 1. Wartościowanie pracy polega na analizie i cenie pracy według wyodrębnionych kryteriów oraz na ustalaniu dla tych kryteriów określonej liczby punktów.

2. Wartościowanie pracy stanowi podstawę do opracowania taryfikatorów kwalifikacyjnych i budowy tabel płac w poszczególnych działach sfery budżetowej.

§ 3. 1. Wartościowania pracy dokonuje się z uwzględnieniem metody wiodącej, określonej przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w myśl § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1987 r. w sprawie zasad wartościowania pracy (Dz. U. Nr 8, poz. 44 i z 1988 r. Nr 3, poz. 17).

2. Ministrowie nadzorujący poszczególne działy sfery budżetowej oraz kierownicy urzędów centralnych, za zgodą Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, w szczególnie uzasadnionych przypadkach mogą dostosowywać metodę, o której mowa w ust. 1, do specyfiki pracy.

§ 4. Ministrowie nadzorujący poszczególne działy sfery budżetowej oraz kierownicy urzędów centralnych:

- 1) dokonają punktowej wyceny stanowisk pracy w terminie do dnia 30 czerwca 1988 r.,
- 2) opracują taryfikatory kwalifikacyjne w poszczególnych działach sfery budżetowej w terminie do dnia 30 września 1988 r.

§ 5. 1. Wartościowania pracy dokonują komisje resortowe. Do udziału w pracach komisji powinni być zapraszani przedstawiciele związków zawodowych.

2. Komisje dokonują wyceny punktowej stanowisk pracy, z uwzględnieniem międzybranżowego układu odniesienia, o którym mowa w § 5 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1987 r. w sprawie zasad wartościowania pracy.

3. Aktualizacji wyceny punktowej stanowisk pracy stosownie do zmian charakteru, organizacji i podziału pracy dokonuje się co najmniej raz na 5 lat.

4. Skład i szczegółowy tryb pracy komisji resortowych ustala właściwi ministrowie.

§ 6. 1. Miesięczne stawki wynagrodzenia zasadniczego ustala się jako sumę najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy, określonego na dany rok, oraz iloczynu liczby punktów ustalonych dla poszczególnych kategorii zaszeregowania i wartości jednego punktu w złotych.

2. Stawki wynagrodzenia zasadniczego mogą być

wyższe lub niższe od ustalonych w myśl ust. 1, nie więcej jednak niż o:

- 1) 5% dla kategorii od I do XIV,
- 2) 7% dla kategorii od XV do XXII.

3. Do stawek wynagrodzenia zasadniczego, o których mowa w ust. 1, mogą być włączone w całości lub części inne składniki wynagrodzenia i należności związane z pracą, z wyłączeniem wyodrębnionych zgodnie z Kodeksem pracy, ustawami i układami zbiorowymi pracy.

§ 7. Wycena punktowa stanowiska pracy stanowi podstawę zaszeregowania do odpowiedniej kategorii. Tabele rozpiętości punktowych dla poszczególnych kategorii zaszeregowania określa załącznik do rozporządzenia.

§ 8. Wartość jednego punktu w złotych ustala się jako iloraz planowanego średniomiesięcznego funduszu wynagrodzeń zasadniczych w danym roku, ustalonego dla danej grupy zawodowej, rodzaju działalności lub jednostki organizacyjnej, pomniejszonego o iloczyn planowanej liczby zatrudnionych i stawki najniższego wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach pracy, określonego na dany rok, oraz sumy wszystkich punktów uzyskanych w danej grupie zawodowej w wyniku wycen w procesie wartościowania pracy

§ 9. Przepisów § 2 ust. 2, § 4 pkt 2 oraz § 6—8 nie stosuje się do stanowisk pracy, na których są zatrudnieni nauczyciele objęci przepisami ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1988 r. (poz. 52)

TABELA ROZPIĘTOŚCI PUNKTOWYCH DLA POSZCZEGÓLNYCH KATEGORII ZASZERELOWANIA W CELU BUDOWY TARYFIKATORÓW I TABEL STAWEK WYNAGRODZEŃ ZASADNICZYCH

Kategoria zaszeregowania	Liczba punktów
I	do 20
II	21— 35
III	36— 50
IV	51— 65
V	66— 80
VI	81— 95
VII	96—110
VIII	111—125
IX	126—140
X	141—160
XI	161—180
XII	181—200
XIII	201—220
XIV	221—240
XV	241—260
XVI	261—280
XVII	281—300
XVIII	301—320
XIX	321—340
XX	341—365
XXI	366—390
XXII	391—420

Uwaga: Kategorię XXII zaszeregowania stosuje się również, jeżeli w wyniku dokonanej wyceny liczba punktów przekracza 420.